

ИВАН БУНИН ЦЕЙЛОН

Превод от руски: Иван Теофилов, —

chitanka.info

Крайница на света,
безлюдни и пустеещи крайбрежия,
до полюса разгърнат океан...

Матара — форт холандски. Ров, огради,
врата във тях... И сенчеста пътека
в кокосова гора, посред кокоси —
колиби на туземци... Вдясно блясък,
припламващ зной на пясъци, морето...

Нос Дондра в стари палми, под чардака
на стар хотел на колове — вода:
шуми, върти се, камъните смива,
кипи с атлазна пяна...

После — край,
от господата забравен. Джунгли ниски,
хълмисти, безгранични. Бяла пепел
слепи очите... Смяна на коне.
Тълпят се просяци, деца... Отново
се вглеждаш в нажеженото шосе,
в брега на океана. Пчелояди
с зелено-синкави пера почиват
в златистите конци на телеграфа.

Лагуната до Ранна е сапфир.
Фламинго аленеят, сякаш рози,
Сред локви дремят биволи. На тях
стоят, белеят чапли и с бръмчене
мухи просветват... В горните листа
кокорят се очите на маймуни...

Пак просешки селения нататък.
Десетки бедни хижии. В океана,
сред залеза — петнист и розов блясък,

замрели лодки, а зад тях, сред джунгли, —
люлякови планини... В прозореца
луната гледа... А на сутринта
из въздуха — Орлите на брамини,
кафени, с малки, фарфорни главички;
в прибоя дебнат риба...

Път отново:
лазурносиньо езеро във кръг
от бяла сол, от гъсталак и дебри.

Като в Едем е диво и прекрасно:
стърчат с бодли акации, закрият
взмата на изнежени листа,
цъфтят карминно кактуси, сивеят
в лианите вършини... Пълни с огън
са чашите на лилии пълзящи.
Тъма от пеперуди... На открито
лежи кафява купчина: боа...
Ей бавно се кълби и изпълзява...

Засрещат се двуколки. И над тях
чергилата им сламени излизат
напред, назад. По задниците с прът
бичетата запретнати помушват.
„Му! Мууу!“ — крещи водач, изцяло гол,
с прекрасно черно тяло... Пясък пак,
потеглят палмите в небето синьо
с листата си ветрилести; пропяват
из джунглите петли, но тънко, странно,
като младоците у нас... Кръжат
във въздуха орли, соколът зорък...
Пробягват из тревата грациозно
влечуги и бекаси... В дървесата
седят пауните с коронки... В миг
като греда се шляпва крокодил —
и сякаш рибките с барут взривява!

Тук слонът често срещан е: стои
и дреме сред поляната на припек;
и леопардът лаком, той яде,
щом куче умъртви, сърцето само;
и мечки бърнести, и диви свини,
бодливото свинче на водопой
търчи наострено и деловито,
навъсено, загрижено...

Оттука,
от тези джунгли, тези брегове,
море — до полюса открито...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.